

**OPONENTSKÝ POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI VERONIKY KUČEROVÉ
S NÁZVEM
„MÉŠOVA STĚLA A JEJÍ PŘÍNOS K INTERPRETACI TŘETÍ KAPITOLY DRUHÉ
KNIHY KRÁLOVSKÉ“**

O čem je předložená práce? Studentka ve své práci analyzuje a v závěru srovnává obsah 2 Král 3 a obsah Méšovy stély. Snaží se tak dospět k odpovědi na otázku, zda se v obou textech vypráví o téže události (vojenský střet moábského krále Méši s izraelským králem Jóramem) či nikoli.

Hodnocení práce. Z formálního hlediska práce plně splňuje požadavky kladené na písemný projev studenta končícího etapu magisterského stupně. Letmým stínem je pár drobných překlepů a měnící se šířka pravého okraje (srovnej bloky stran 4-11.32-78 a 20-31, nejlépe patrné na str. 33 a 38-39).

Přechodem mezi hlediskem formálním a obsahovým může být považována struktura práce, které nelze nic vytknout, ba naopak: je logická a přitom jednoduchá, což se týká i následnosti podkapitol v jednotlivých kapitolách.

Podle použité literatury vidíme, že studentka se naštěstí neomezila jen na česky psané zdroje (což by nakonec ani nestačilo). Pořídila dokonce vlastní překlad porovnávaných textů z jejich původních jazyků. Jednotlivé podkapitoly jsou srozumitelně zpracované, až na některé pasáže následujících částí: 1.3 Rozdělení textu; 2.3 Struktura textu. Obecně v nich na některých místech chybí návaznost jednotlivých odstavců. Konkrétně:

Ad 1.3 Rozdělení textu (str. 20). První odstavec správně ohlašuje obsah podkapitoly a použitá kritéria. Druhý odstavec mluví o hebrejské syntaxi. Třetím odstavcem začíná dvoustránková vsuvka o dvou problematických termínech. Vlastní pojednání o členění textu začíná (konečně) na str. 22. Není jasné, k čemu slouží v části o struktuře pojednání o významově nejasném termínu *nkd* („drobopravec“) a o řešení původce hněvu v 2 Král 3,27.

Ad 2.3 Struktura textu (str. 48). První odstavec je (správně) úvodem k dané podkapitole (ale podobnou funkci zaujímá svojí formulací i odstavec třetí). Ve druhém odstavci zaznívají otázky týkající se více rovin Méšovy stély a nejen roviny strukturální, která se má v této podkapitole řešit. Odstavec třetí a čtvrtý se obsahově téměř kryjí (čili jeden z nich je „navíc“; třetí odstavec ohlašuje, že se budeme zabývat strukturou, ve třetím odstavci se praví, že „v tomto bodě by tak mělo následovat vytvoření vlastní struktury textu“ a že z důvodu přehlednosti autorka přejímá s malou úpravou vizi K. A. D. Smelika.

A ještě jedna poznámka k úvaze: Není rovných devět stránek hebrejského textu (s. 11-19) uvedených v hlavním textu příliš?

Práci doporučuji k obhajobě; podle výkonu studenta před komisí by se dle mého názoru mohlo dospět i k výbornému hodnocení.

V Českých Budějovicích dne 17. května 2010

Baran Antonín